

Bilag 1.*Til Kirkeministeriet.*

Idet jeg angaaende Spørgsmaalet i Almindelighed angaaende Kvinders Adgang til Præsteembeder henviser til Stiftsprovst Ussings vedlagte Udtalelser, der utvivlsomt er Udtryk for den Følelse, som findes indenfor Flertallet af det danske Kirkefolk, skal jeg for mit Vedkommende udtale, at Spørgsmaalet om Kvinders Ordination i Almindelighed ikke foreligger, før et Menighedsraad maaske med Anvendelse af Menighedsraadslovens § 38 har udtalt Ønsket om at faa en Kvinde til Præst.

Angaaende det særlige Spørgsmaal: en kvindelig Præst paa Straffeanstalten paa Christianshavn skal jeg udtale:

1. at Embedet saa vidt mig bekendt bestyres tilfredsstillende af fhv. Fængselspræst Broe.
2. Naar der ved Ledighed i det melder sig en dertil egnet kvalificeret kvindelig Ansøger, mener jeg ikke, at der burde rejses principielle Betæneligheder netop til den ene Plads, men jeg betoner, at det efter min Mening ikke vil være tilstrækkeligt for den første Kvinde, der skulde indvies til Præstetjenesten, at hun har teologisk Embedseksamen, men at der bør kræves specielle personlige Kvalifikationer vedrørende hendes Egnethed til netop denne Stilling.

Sjællands Bispeembede, den 15. November 1924.

H. Ostenfeld.

Stiftsprovst Ussings Erklæring er saalydende:

Til Sjællands Biskop.

I Henhold til Biskoppens Skrivelse af 14. Oktober d. A. skal jeg angaaende det tilsendte Andragende fra kvindelige teologiske Kandidater og Studenter om Lovhjemmel for Kvinders Beskikkelse til Præsteembeder udtale følgende:

Der er, saa vidt mig bekendt, ikke fra nogen kirkelig Repræsentation eller Menighed udtalt Ønske om en saadan Lovhjemmel. Hvor Ønsket har været fremme, synes det væsentlig formuleret ud fra en doktrinær Betragtning af Kvinders Ligestilling med Mænd i alle statslige Forhold.

Men det tør anses for ubestrideligt, at det sunde og gode ved Styrelsen af den danske Kirke i vor Tid har beroet paa, at Statsmagten har afholdt sig fra at statslige Hensyn at gribe ind i Kirkens Liv, hvorfor Lovgivningen kun har givet sig af med kirkelige Spørgsmaal, hvor en kirkelig Trang var følt og krævede en Løsning.

»Det kirkelige Udvalg« af 1921 har da ogsaa i sin Betænkning om Adgang til Præsteembeder udtalt, at »det maa siges at være anerkendt fra alle Sider, at der ikke for Tiden foreligger Grund til ved Lov at aabne Adgang for Kvinder til Embeder, hvortil der kræves Præstevielser. (Beretn. S. 148 f.).

Selv de Medlemmer af Udvalget, der principielt intet havde imod Kvinders Adgang til Præstestilling, mente, at Lovgivning derom bør vente, til det Tilfælde indtræffer, at en Menighed ønsker en Kvinde. For mig staar det dog saaledes, at man selv da maa være meget betænkkelig ved at aabne Adgangen, og det *baade* af